

DE VREDE VAN DE DUIVEL EN DE VREDE VAN GOD

Een toespraak gehouden op zondagochtend 3 augustus 1890 door C.H. Spurgeon

De teksten zijn:

Lucas 11:21. Wanneer een sterke, goed gewapende man zijn eigen hof bewaakt, is zijn bezit in veiligheid. (“zijn zijn goederen in vrede”, King James Version + Griekse grondtekst) Psalm 29:11. De Here zal zijn volk sterkte verlenen, de Here zal zijn volk zegenen met vrede.

VREDE is een stand van zaken, die zeer gewenst is. Niet beducht te zijn voor uiterlijke rustverstoring en geen innerlijke storm te ervaren – wie wenst niet zo’n toestand? Vrede is een parel genoemd en terecht, want ze is kostbaar en glimlacht met een zachte, lichte glans. Ze versiert het hart, dat haar draagt. Ze is, inderdaad, een parel van kostbare waarde: wie haar heeft, heeft meer dan rijkdom. Als zijn vrede, inderdaad de echte parel is, dan is hij, die haar op zijn borst draagt, één van de begenadigde kinderen van God. Het kan zijn, dat er enkele mensen in de wereld zijn, die niet van vrede houden, maar wij houden niet van hun geest. Bepaalde stormachtige karakters hebben behagen in hevige stormen en als zeevogels drijven ze op de schuimkoppen van woedende golven. Mensen van het Byron-type zijn rusteloos en een sfeer van vrede past niet bij hen. Hun geest haast zich voort als een donderslag en vindt plezier in de botsing, waarmee zij zich een eigenzinnige weg banen. Ik hoef me voor zulken geen moeite te geven, want tevergeefs spreken we tot diegenen, die niet willen horen. De meesten van ons werden in een andere mal gevormd. We zijn geen raven en kunnen niet altijd op de vleugels blijven, maar, zoals de duif van Noach, zoeken we rust voor de zool van onze voet en vliegen we heen en weer, totdat we het olijfblad van de vrede vinden. Hoe vaak hebben we temidden van de verwarring van deze onrustige wereld geroepen: “O, had ik maar de vleugels van een duif! Want dan zou ik wegvliegen en rust hebben!” We werden niet opgevoed temidden van de felle bliksemschichten zoals de jonge adelaars; we luisterden naar het geluid van de tortelduif en we houden van beekjes, die tijdens het stromen muziek maken. Ik weet dat velen van u naar rust smachten: u spant zich in, opdat u die mag binnengaan. Als u de rust hebt gevonden, die Jezus geeft, dan zal uw hart zeker zingen –

“Voor altijd zal mijn rust zijn
in Uw bloedstorting aan het kruis
Dit is heel mijn hoop en heel mijn pleitgrond –
dat de Heiland voor mij stierf.”

Vrede en rust zijn twee namen van een bloem, die op aarde in de knop zit, maar die slechts in de hemel in volle bloei wordt gevonden; zelfs de zwakke geur van de ongeopende bloesem wekt in ons een sterk verlangen op. Zachtjes trekt de Heiland ons tot Zich door die lieflijke roep: “Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven.”

Elke kostbare zaak wordt in deze wereld zeker nagebootst. Als de regering gouden en zilveren munten in omloop brengt, zullen er schurken worden gevonden, die vervalsingen maken. Hoe meer een zaak wordt opgehemeld, hoe meer er ook de behoefte is aan voorzichtigheid, zodat u zich niet laat beetnemen door valse imitaties. Satan is de geslepen naäper van God; wat God ook doet, satan probeert met zijn betoveringen hetzelfde te doen. En daarom, terwijl er een vrede is, die kostbaarder is dan het goud van Ofir, is er een andere vrede, die erger is dan waardeloos. Wanneer een ziel zich drijvend houdt op de wateren van valse vrede, is haar zaak hopeloos, totdat die vrede is opgedroogd en de ziel in wanhoop strandt. Ik dacht vanmorgen dat ik u een dienst zou kunnen bewijzen, als ik zou proberen de twee vredes uit te leggen, de vrede van de duivel en de vrede van God. Moge God de Heilige Geest aan u allen scherpziende harten geven, zodat u niet kunt worden misleid door de giftige

imitatie van de wateren der vrede! Moge u de vervalsing onderkennen en die met verontwaardiging verwerpen en moge u de echte vrede vinden aan de voeten van de Vredevorst! O, hadden we maar “de vrede van God, die alle verstand te boven gaat”!

Wat mij betreft, ik zou bang zijn vrede aan iemand te geven inzake een bepaald onderwerp ten koste van de waarheid. Een tijdelijke hoop is een slechte aankoop op kosten van een wrede teleurstelling. Een arme vrouw was de liefhebbende moeder van een enige zoon. Hij was haar erg dierbaar. Hij werd ziek; inderdaad, hij werd doodziek, maar de moeder kon die gedachte niet verdragen. Ze schraapte al het benodigde geld bij elkaar voor een arts en o, die vrede in het hart, die ze had toen de man, waarop ze trouwde, naar beneden kwam en tegen haar zei: “Uw zoon zal herstellen. Er is geen ernstige reden om bang te zijn. Verpleeg hem zorgvuldig en al erg gauw zal hij weer op zijn post zijn!” De moeder kreeg rust in het hart, want ze geloofde de dokter. Binnen een enkele dag stierf haar zoon en die uren van valse vrede waren de alsem en de gal van haar beproeving. Het was een triest, triest medelijden om zo haar hoop te wekken, want ze riep: “O, als ik had geweten dat hij ging sterven, dan zou ik zijn verlies niet zo bitter hebben ervaren, maar nu ben ik enorm teleurgesteld. Hoe kan de dokter mij vertellen dat hij zou blijven leven?” De arts had zich òf enorm vergist, òf hij wenste de kennelijke angst van de moeder te kalmeren. Als dat laatste het geval was, dan was zijn onwaarachtigheid onverstand. Ik kan een dergelijke koers niet volgen. Het is jammer een vrede te creëren die ongegrond is. Het is betreuenswaardig voor mij, dat iemand van u in vrede zou sluimeren, terwijl er een groot gevaar dichtbij was, die die vrede zal doen verdwijnen, zoals een droom verdwijnt, wanneer iemand wakker wordt. Vermijd die vrede, die misleidend zal blijken te zijn in het heden en vernietigend in de toekomst, maar verlang naar datgene wat uw hart en verstand vandaag en voor altijd zal behoeden.

Volg mij, zo vraag ik u, wanneer ik spreek over de twee vormen van vrede die in mijn twee teksten naar voren komen.

I Ten eerste, er is DE VREDE VAN DE DUIVEL. De onreine geest houdt de dingen rustig in het hart, waarover hij regeert: “Wanneer een goed bewapende man zijn hof bewaart, zijn zijn goederen in vrede.” Het hart van de mens is niet rechtmatig de hof van satan, maar hij heeft het door verovering zo gemaakt. In zijn trots houdt hij ervan midden in zijn veroverd bolwerk te wonen, opdat hij zich kan beroemen tegenover de Allerhoogste, omdat hij Hem het hart van Zijn schepsel heeft afgenomen. Satan waardeert een veroverd menselijk hart als een hof: hij heeft er plezier in te heersen over de ziel, die hij met kracht bij God heeft weggerukt. Om veilig te kunnen wonen bewapent hij zichzelf met een wapenrusting en houdt hij met uiterste zorg de wacht. Vandaar dat het huis rustig is, want zijn waakzame kracht slaat elk teken van muiterij tegen zijn tirannie neer. De psalmist beschrijft de vreselijke vrede van de goddelozen in Psalm 73: “Want moeiten hebben zij niet, gaaf en welgedaan is hun lichaam; in de kwelling der stervelingen delen zij niet, en met andere mensen worden zij niet geplaagd.” Alles gaat als gesmeerd bij de mens, die in deze fatale toestand wordt gelaten. “Hun ogen puilen uit van vet: de inbeeldingen van hun hart lopen over.” Hoewel het zou lijken dat ze werkelijk voorspoed hebben, is het niet zo: ze zijn geplaatst op glibberige plaatsen en ze zullen ineens tot puin. Er is werkelijk niets benijdenswaardig in de toestand van de goddelozen, maar alles is beklagenswaardig. Ze roepen: “Vrede, vrede,” terwijl er geen vrede is. Wat voor vrede kan er zijn voor diegenen, die zozeer in opstand zijn? Satan laat het geweten stil slapen, zodat zijn macht over het hart van de goddeloze versterkt kan worden. Misschien spreek ik hier tot sommigen die in goede gezondheid zijn, een goede handel hebben en krediet genieten bij hun naasten; daarom hebben ze een aardse vrede en geven er niets om om vrede met God te hebben. Mijn bedoeling zal zijn die vrede te verstoren, want als het de vrede van de duivel is, geldt: hoe eerder die vrede verbroken wordt, hoe beter het voor de ziel is.

Deze vrede is vaak alleen maar buitenkant. Mensen meten zich een houding van vrede aan, terwijl ze die niet in hun hart ervaren. U zult vaak ongodsdienstige mensen ontmoeten, die u vertellen dat ze volmaakt gelukkig zijn en daarna vragen – Waarom zouden ze Christus nodig hebben? Ze voelen zich prima: wat voor behoefte hebben ze aan een nieuwe geboorte? Het gaat hen zonder Gods zegen zo goed, dat ze er niets voor voelen om die te zoeken. Hun gelach klinkt luid, hun moppen zijn eindeloos, ze maken zich nauwelijks zorgen. Ze lijken geen angst te hebben voor de fouten van het verleden, de verleidingen van het heden, of de vergeldingen van de toekomst en toch is deze vrede alleen maar buitenkant. De ijskorst is nauwelijks sterk genoeg om een vlieg te dragen. Wanneer ze naar bed gaan, zie dan hun angst. Geef acht op hen tijdens een onweer, zie hen eens in een hevige storm op zee en u zult ontdekken dat ze slachtoffers zijn van een ontzaglijke angst. Sommigen tonen een vrede van enkel grootspraak. Ze willen gelukkig lijken en daarom zetten ze het masker van de clown op. Wanneer de ploegjongen over het kerkhof gaat, is hij bang voor geesten en daarom fluit hij om de moed erin te houden; zo is het ook bij velen, die vol bezorgdheid zitten en die dit proberen te verbergen door die lichtzinnige liedjes, waarmee ze bluffen “de stomme zorg te verdrijven”. In het verborgene van hun ziel zit daar diezelfde stomme zorg op de troon van hun hart en deze laat zich niet verdrijven door het straatliedje, de viool en de dans. Zij, die doorgaan voor kinderen der vrolijkheid, zijn vaak slaven van ellende. Is het niet zo met velen? Wanneer ze van plezier spreken, is het niet van harte, want er is geen bron van vreugde, die opwelt uit de diepte van hun ziel. Ze houden zichzelf overeind als de spiegel van plezier, terwijl hun hart breekt van onbeschrijflijke pijn.

In allen, die niet tot Christus zijn gekomen en geen vrede hebben gevonden door Zijn kostbaar bloed, *is de vrede vals*. Laat hen zeggen wat ze willen, hun vrede heeft geen fundament of rechtvaardiging. Ze hebben geen vrede met God, want er staat geschreven: “Er is geen vrede, zegt mijn God, voor de goddelozen.” De grote God is de hoge verdragsluitende partij met wie de vrede moet worden gesloten en als Hij het weigert, zal een mens tevergeefs pretenderen de vrede te bezitten. Een zondaar kan zeggen: “Ik heb vrede wat betreft God,” maar als dit voortkomt uit het vergeten of negeren van Hem, is dit een bedroevend voorwendsel. Als een mens God moet vergeten, voordat hij vrede heeft, dan verraadt dat feit een fataal geheim. Als de mens, door aan God te denken, in moeite komt, dan is zijn vrede slechts schrijven in het zand. Zo’n vrede is een valse vrede en welk oprecht mens zal zichzelf troosten met iets wat vals is? Het is beter te weten dat we in oorlog zijn, als dat zo is, dan verzot te zijn op een vrede, die het paradijs van een dwaas is en alleen maar in de fantasie bestaat. Ik zou liever gewond raken in duizend geestelijke conflicten dan door een valse vrede gesust worden, totdat de eeuwige vernietiging erop volgt. Laat mijn hoop worden neergeveld door het zwaard der waarheid, liever dan dat het gevoed wordt door het brood der leugen. God vergeve, dat we vleierende dingen zouden voorspellen voor onszelf, terwijl de pen van de gerechtigheid ons doods vonnis tekent! Eén gebed wat ik dikwijls bid is: “Here, laat me het ergste van mijn toestand weten”; hoewel er niet veel genoeg ligt in zo’n verzoek, zou ik u allen willen aanraden het op te zenden. Het kan u geen kwaad doen. Bid met de psalmist: “Doorgrond mij o God en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; zie of bij mij een heilloze weg is en leid mij op de eeuwige weg.” Let erop dat u geen leugenaar bent voor uw eigen ziel.

Voor velen *komt deze vrede door onwetendheid*. Zij kennen die verschrikkelijke waarheden niet, die vrede onmogelijk zouden maken. Ze weten niet dat zonde een dodelijke slang is en daarom spelen ze ermee als met een vogel. Ze zijn zich er nauwelijks van bewust dat ze een zonde hebben bedreven, die de moeite van het noemen waard is, maar als het licht van Gods wet zich op hen richtte, zouden ze zien dat ze schuldig zijn voor God en inzien, dat ze uitermate slecht zijn. Ze zijn niet onschuldig, zoals ze veronderstellen, maar schuldig voor de levende God. Laat de Heilige Geest het gevoel van zonde en een verwachting van het

toekomstige oordeel in een mens bewerken en ik geef u de garantie dat hij geen vrede meer zal hebben, totdat hij, om een schuilplaats te zoeken, gevlucht is naar de hoop, die hem wordt voorgesteld in het evangelie. Als sommigen van u geheel opgaan in een vrede, die geweven is op het weefgetouw van de onwetendheid, dan bid ik God dat het aan flarden gescheurd mag worden. “Maar,” roept iemand, “als onwetendheid vrede is, dan is het toch dwaasheid om verstandig te worden.” Nee, nee, maar als vrede gefundeerd wordt op onwetendheid, is het dwaasheid die dwaasheid voortbrengt. O, wees toch verstandig en drink niet het pepmiddel van de dwaas! Ken uw echte toestand, zelfs al kan die kennis u nu de rust doen verliezen. Mensen onwetend houden is één van de listen van satan, omdat zij dan gemakkelijker te besturen zijn; daarom is hij bang, dat u ergens heen zou gaan waar het evangelie wordt gepredikt. Als sommigen van u onder satans heerschappij staan, dan bent u hier vanmorgen tegen de wensen van uw tiran. Als hij zijn zin zou krijgen, zou u nooit binnen hoorafstand van het Woord van God komen. Zelfs nu zal hij proberen om u slaperig en onoplettend te laten voelen, uit vrees dat het aansporende evangelie u wakker zou maken. O mijn toehoorders, schuw de onwetendheid, die de valse vrede bevordert en de valse vrede, die u tevreden doet zijn zonder de kennis van God! De duivel verheugt zich zeer, omdat in deze dagen zoveel predikanten het evangelie niet prediken. Satan is blij als hij de stroom kan vergifigen bij de bron; hij is blij als hij van de prediker van het evangelie een gewone schrijver van opstellen over de moraal kan maken, of een pocher over zijn eigen bedenkzels, want dan zullen degenen, die hem beluisteren, niet het gevaar lopen om opgejaagd te worden door onrustige gedachten en tot Christus te vluchten. Ik vraag u, als u geheel opgaat in een vrede, die het daglicht niet kan verdragen, pak uzelf dan aan en ontsnap uit uw hachelijke toestand.

Bij velen, echter, is het niet zozeer onwetendheid als wel *onnadenkendheid*. Massa's mensen weten het, als ze het willen weten, maar ze maken geen gebruik van hun kennis, omdat ze nooit nadenken. Wat triest is het om voor eeuwig te gronde te gaan door gebrek aan nadenken! Iemand krijgt een brief: hij stopt hem in zijn zak en maakt hem niet open. Hij gaat 's morgens voor zijn dagelijkse plezier uit en hij belooft zichzelf dat hij de brief dinsdag zal openen, wanneer de beursvakantie voorbij is. Veronderstel dat er in die brief een waarschuwing stond over een samenzwering tegen zijn leven, of informatie over zijn moeder die op het punt van sterven ligt, of de plotselinge ziekte van een geliefd kind. Wat zal hij tegen zichzelf zeggen, als hij die brief te laat open maakt? De Bijbel is voor velen de ongeopende brief van God voor de mens. Helaas, hoe weinig mensen onderzoeken de Schriften. Als ze hen wel lezen, doen ze het mechanisch en denken niet na over de waarschuwingen ervan. Waarom willen mensen niet denken? Onnadenkendheid is één van de grote netten van satan, waarin hij velen verstrikt. Als de duivel u kan verhinderen om te denken, zal hij u verhinderen om te geloven. Als hij u kan vasthouden in de vrolijke wirwar van slecht plezier, of zelfs in de ijdele lichtsinnigheid, dan is hij zeker van u. Misschien kan hij zijn doel bereiken door u te laten opgaan in de politiek, of in kerkelijke aangelegenheden, of in de wetenschap, of in zaken. Hij geeft er weinig om waarin, als hij u maar kan afleiden van het denken over God. O, kon ik maar een enorme boog spannen en een doordringende pijl afschieten, die over de muur zou gaan en de dood zou brengen aan die verrader, Valsevrede! Hoe graag zou ik een enorme trompetstoot geven en onverschrokken de betovering van de vader der leugens verbreken en u onder zijn fatale betovering vandaan halen!

Deze vrede is in veel gevallen ook *het resultaat van een vleselijke veiligheid*. Mensen zeggen: “Wel, wel; we hebben tot nu toe niet zoveel tegenspoed gehad en waarom zouden we ons zorgen maken? We hebben in zonde geleefd en we hebben er niet om geleden; in feite hebben we voorspoed gehad door onze verachting van gewetensbezwaren.” Vroeger zeiden de mensen: “Sinds de vaders ontslapen zijn, gaan de dingen zoals ze waren” en vandaag roepen ze: “Er is nog geen zondvloed van vuur over ons losgebarsten. Deze christenen zeggen dat de aarde en al de werken van mensen verbrand zullen worden en dat zelfs de elementen

zullen wegsmelten in een brandende hitte, maar we zien er nog niets van wat daar op lijkt. Aan de hemel is nog geen teken van de Zoon des mensen, geen wolk, geen grote witte troon, geen teken van het oordeel. Alles gaat rustig verder – waarom zouden we onszelf verontrusten?” En zo, net als de luiaard in Spreuken, vragen ze om nog wat meer sluimering. Ze willen niet weten, dat het in vroegere dagen ook zo was op deze aarde; mensen huwden en werden ten huwelijk gegeven, ze aten en dronken en werden dronken, maar zoals het hen toen verteld was, zo gebeurde het, want de vloed kwam en nam hen allen weg. “Wanneer ze zullen zeggen: Vrede en geen gevaar, zal een plotseling verderf over hen komen.” Pas op, o mensen van deze generatie, dat dit u ook niet overkomt en de vloed van vuur over u komt, voordat u ontsnapt bent naar Christus, Die alleen de ark van zielen is! Zullen de dingen altijd zijn zoals ze zijn geweest? Kunt u daar zeker van zijn? Wordt u niet gewaarschuwd dat het niet zo zal zijn? Uw oog is niet zo helder als het eens was; uw benen zijn niet zo krachtig als ze eens waren. Als er geen verandering in de wereld komt, dan is er een grote verandering in u gedurende de laatste paar jaar. Voordat de zon morgen is opgegaan kunt u op het doodsbed liggen. Daarom vraag ik u, hecht uw zegel niet aan het feit, dat u veel goederen hebt opgetast voor veel jaren, want deze nacht kan uw ziel van u worden geëist. In een oogwenk kunt u gekweld worden: de wreker zal door het raam springen, ofschoon u denkt dat u de deur op slot hebt gedaan en u zult niet ontsnappen. O heren, zal mijn stem uw verdorven sluimeringen niet verstoren, of moet u blijven slapen, totdat de trompet u wakker zal maken, niet tot hoop maar tot veroordeling? Spoedig zal Hij komen, Die u nu zou willen redden, maar dan moet Hij u veroordelen tot de plaats van de eeuwige verbanning. O Here, heb genade met diegenen, die betoverd zijn door de vleeselijke veiligheid! Verbreek de betoveringen van de misleider.

Aan de andere kant hebben sommigen *een vrede, die voortkomt uit bijgeloof*. “Wel,” zeggen ze, “we weten dat dit waar is wat er is gesproken, maar het slaat niet op ons. Met ons is het in orde: we werden bij onze kinderdoop tot leden van Christus en tot erfgenamen van het Koninkrijk der hemelen gemaakt; we hebben belijdenis gedaan, hebben deelgenomen aan het Heilig Avondmaal en hebben onze kerk bezocht, of we zijn zeer regelmatig naar ons huis van samenkomst gegaan. Daarom menen we dat, wat ons betreft, er een vaste hoop is.” O zielen, pas er toch voor op om te zeggen: “Des Heren tempel, des Heren tempel is dit.” Joab hoopte op de dag, toen Salomo de wraak van God voltrok jegens hem, op veiligheid in het heiligdom in plaats van zijn fout te belijden en genade te zoeken. Hij stond daar met zijn handen op de hoornen van het altaar. Het nieuws kwam bij de koning: “Hij is bij het altaar.” Maar het strenge vonnis werd gegeven: “Stoot hem neer en begraaft hem.” Zo kwam hij om op de heilige plaats, waar gewoonlijk Gods offer werd gebracht. Zo zult u sterven als u niet vertrouwt op de Here Jezus, zelfs al zou uw hand liggen op uw doop en op het avondmaal van uw Here. Geen uiterlijk ritueel kan u in staat stellen om innerlijk geloof en berouw onnodig te maken. Als uw hart niet recht staat voor God, zult u omkomen met het avondsmaalbrood in uw mond en van het doopwater gaan naar het vuur van de hel. Pas op voor de vrede, die wordt geput uit de stilstaande poel van het bijgeloof: het zal de dood in uw ziel brengen.

Helaas! Er is een vrede, die niet ligt in het teveel geloven, maar in het te weinig geloven. *Ongeloof brengt valse vrede aan duizenden*. Als satan u kan overtuigen dat uiteindelijk deze dingen niet zo zijn; als hij u ertoe kan brengen uw bijbel niet meer te geloven; als hij u ertoe kan brengen om te denken dat er geen God is, of dat, als er een God is, Hij niet op mensen let en hen nooit tot het oordeel zal roepen, dan is de aartsmisleider zeker van u en bewaart hij zijn goederen in vrede. Ik vraag u daarom dringend: pas op voor die vrede, die gefundeerd is op een loochening van die waarheden, die uw eigen geweten u leert. Zonde moet worden gestraft en als uw vrede wordt gebouwd op de veronderstelling dat het niet zo zal zijn, dan is uw fundament nog minder te vertrouwen dan drijfzand. Zet uw ziel niet op het spel voor een leugen.

hand: de man zou verontrust worden, maar hij komt zijn oude vriend tegen, die een scepticus is en deze lacht de angst uit hem weg. De vrouw komt thuis en praat met diegenen, die ze haar vriendinnen noemt en die even goddeloos zijn als zijzelf en door hun gebabbel wordt ze bevestigd in haar zorgeloosheid. O heren, uw vrienden kunnen u niet verlossen, wanneer u uw ziel verliest door hun hulp. Kies liever als vrienden diegenen, die u ronduit ernstige waarheden vertellen, dan diegenen die met overmatige lieflijkheid u zullen vleien tot uw eeuwig verderf.

Nogmaals, geliefde vrienden, ik zeg dit – en moge God het bij sommigen met kracht laten doordringen – *vrede, die veroorzaakt wordt door de duivel is vaak een verschrikkelijk voorspel van de laatste geweldige storm.* Iemand, die me de aardbeving in het zuiden van Frankrijk beschreef, zei: “Ik zag nooit zulk prachtig weer als toen wij die morgen opstonden. Alles leek te glimlachen over de blauwe Middellandse Zee en de azuren lucht was zonder wolk. Plotseling, zonder een ogenblik van waarschuwing, begon de aarde te beven en was er in hun paniek een groot geschreeuw van mannen en vrouwen.” Het gebeurt gewoonlijk, voor de vreselijke beroering, dat er een onheilspellende kalmte is. U moet een paar minuten voor de storm hebben opgemerkt, hoe verschrikkelijk stil alles wordt. De lucht is zonder beweging, de vogels zitten zwijgend op de tak, geen blad beweegt, alles is in stille afwachting. Misleid uzelf niet; met vlamme vleugels haast de hevige storm zich voort. Terwijl u spreekt, barst het boven u los en brengt alles in verwarring en ontzetting. Voor de laatste verschrikkelijke orkaan van het oordeel kan een ziel in slaap zijn en rondom kan een diepe kalmte zijn. Pas op voor die verraderlijke vrede! Pas op voor ongevoeligheid! Uw ongevoelige toestand zou u moeten waarschuwen, dat u overgegeven bent aan de vernietiging. In de poolstreken zullen mensen, wanneer slaperigheid hen bekruipt, door hun metgezellen worden wakker gepord en gemasseerd. Dezen willen hen niet laten sluimeren, want slapen betekent nooit meer wakker worden. Zo’n slaperig iemand verdedigt zich: “Laat me een half uur slapen en ik zal zo opgeknapt zijn.” Helaas! Als hij slaapt zal het hem kwaad doen, want hij zal stijf worden in de dood, die de vorst over hem brengt. Ga door, verstandige vrienden en schudt hem vol medelijden! Dwing hem heen en weer te lopen, of wrijf hem krachtig, totdat het hem zeer doet. Ik kan u op dit ogenblik niet met mijn handen vastpakken; ik zou u ook niet wat betreft het lichaam door elkaar willen schudden, maar o, als ik dit maar geestelijk kon doen en u wakker kon krijgen! Ik kan u niet laten slapen, totdat uw ziel in de verdoemenis is. Kom vrouw, u moet uzelf aanpakken, u moet deze fatale verdoving kwijt, deze dodelijke vrede, want anders zult u heengaan uit de wereld van de hoop en wakker worden in de kerker van de wanhoop. Ik heb nu zoveel over dit vreselijke onderwerp gesproken als ik verstandig acht: moge de Heilige Geest het bij u allen zegenen! Het is niet mijn spreken, het is uw denken wat nu nodig is. De Here bewege u tot heilige gedachten!

II Nu komen we bij het tweede deel van onze toespraak, waarover we met veel meer vreugde hopen te spreken. De psalmist zegt: “De Here zal Zijn volk met vrede zegenen.” Hier hebben we DE VREDE VAN DE HERE. Ik vertrouw dat hele aantallen van u die vrede nu genieten. Een man van God lag op sterven, maar hij was erg kalm; ja, meer nog – hij was buitengewoon gelukkig. Hij vervulde het huis met blijdschap. Allen, die hem kwamen opzoeken, wisten dat hij op het punt stond om te sterven, zoals hijzelf ook heel goed wist. Ze gingen opgebouwd en getroost weg door het gesprek dat ze met deze driemaal gelukkige man hadden. Iemand zei tegen hem: “Vriend, hoe komt het dat je zo’n vrede hebt?” Hij antwoordde: “Ik zie er geen andere grond of oorzaak voor, behalve dit: er staat geschreven: “Gij zult hem in volkomen vrede bewaren, wiens gedachten op U rusten, omdat hij op U vertrouwt.” Was dat niet een bevredigend antwoord? Hierin ligt een zwaarwegend argument. Als uw gedachten op God gericht zijn, zal Hij u in volmaakte vrede bewaren. U zou uzelf niet in volmaakte vrede kunnen bewaren in het uur van beproeving, of bij zwakte of bij aftakeling,

maar de Here kan u bewaren. Wanneer hart en vlees het begeven, zal God uw uitnemende vreugde zijn. Dan zult u de erfenis van Christus ontvangen – “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u.” Ik houd van die tekst vanwege de dubbele blik, die het geeft op de Vrede-gever. Hier is een stervende Heiland, Die Zijn testament opmaakt en zegt: “Vrede laat Ik u.” En hier is de levende Heiland, Die Zijn hand uitstrekt en zegt: “Mijn vrede geef Ik u.” Hij heeft die niet alleen in Zijn testament achtergelaten, maar Hij heeft die met Zijn hand gegeven.

Nu, geliefden, de vrede die we zouden moeten verlangen om te bezitten is ten eerste van alles, *een vrede die een zegen is*: “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.” Valse vrede is een vloek, maar wezenlijk vrede met God te hebben is een onvermengde zegen; het brengt geen verdriet met zich mee. Terug te vallen aan de boezem van de Vader en te zeggen: “Ik weet dat Hijzelf mij liefheeft en ik weet dat ik Hem liefheb;” op te zien tot Jezus en te zeggen: “Hij heeft mij liefgehad en Zich voor mij overgegeven;” het werk van de Heilige Geest te ervaren en ons over te geven aan Zijn werking – dit is onuitsprekelijke vrede. Geen twist met God te hebben, geen verschil te hebben tussen Zijn wil en de uwe – is een vreugdevolle ervaring. Mensen mogen mij haten, maar als mijn God mij liefheeft, wat maakt dat dan uit? Ik kan de steek van scherpe onvriendelijke woorden voelen, maar als mijn God tot mij spreekt van vrede, wie kan dan onrust veroorzaken? “Hij zal van vrede spreken tot Zijn volk en tot Zijn heiligen.” Dit is inderdaad vreugde! Kent u die?

Het is niet alleen een zegen op zich, maar het is een zegen wat betreft de gevolgen. Er is geen mens zo nederig als de mens, die volmaakte vrede met God heeft: hij verbaast zich over de zegen, die hij geniet. Er is geen mens zo dankbaar; er is geen mens zo moedig; er is geen mens zo weinig beïnvloed door de wereld; er is geen mens, die het lijden zo geduldig draagt; er is geen mens die zo zeer gereed is voor de hemel als de mens, die volmaakte vrede heeft met God en die vrede kent. De vrede Gods, die het verstand te boven gaat, is een heilige wachter voor de ziel; het zal onze harten en gedachten behoeden in Christus Jezus. De waarde van de vrede, die het hart en de gedachten behoedt, is enorm groot. Het wendt allerlei soort van kwaad af en bewaart ons tot de dag van de verschijning van de Here. Hoe meer u vrede met God geniet, hoe beter. Valse vrede stompt af en is dodelijk als opium. Zelf de kleinste druppel van dit slaapmiddel kan schadelijk zijn voor de geest, maar u kunt spoedig zoveel van dit valse vertrouwen indrinken, dat het het geweten verdooft en een fatale hardheid van hart doet ontstaan. Maar van Gods eigen vrede kunt u ten volle drinken en er zal geen schade van komen. U kunt zo gelukkig mogelijk zijn in de Here; daar wordt u alleen maar beter van. Krijg een krachtig geloof en zelfs een volle zekerheid en het zal u nooit nutteloos maken – het zal een zegen zijn en alleen een zegen voor u zijn, al uw dagen. “De Here zal Zijn volk *zegenen* met vrede.

Merk vervolgens op, dat *deze vrede alleen van God komt*. “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.” U kunt die vrede niet krijgen los van de Here Zelf: het heeft geen zin te proberen die voor uzelf te bewerken. U zegt: “Ik zal er beter voor zorgen; ik zal de wet houden; ik zal dit doen en dat doen”: u zult nooit vrede opgraven uit het vuilnis van uw eigen werken. U zult geen vrede spinnen uit uw eigen ingewanden, zoals een spin haar web spint. U moet om vrede naar de Here gaan en er is slechts één weg, waarlangs u tot Hem kunt gaan: Jezus zegt: “Ik ben de weg.” Ga tot de Vader door Jezus Christus, door de kracht van de Heilige Geest. Vertrouw de Vader, rust in Christus, geef u over aan de Heilige Geest en u zult de vrede hebben, die God geeft. O geliefde toehoorders, als u bij me zou kunnen komen om te praten en ik zou u kunnen troosten, dan zou het voor u geen zin hebben. Als u naar een opgedofte priester zou gaan en hij kon u vergiffenis schenken, dan zou het slechts één van de donkerste zinsbegoochelingen zijn. Maar als u naar God gaat en Zijn vrede krijgt, dan is de vrede echt en blijvend: het is gefundeerd op eeuwige waarheid; het wordt gegarandeerd door de God der heiligheid; het is beoordeeld als zijnde betrouwbaar door de Rechter der gehele aarde. Hier hebben we vrede van lippen, die niet kunnen liegen, vrede vanuit een hart, dat niet

kan veranderen, vrede door het bloed dat een volledige verzoening tot stand heeft gebracht. Ik vraag u, zoek deze vrede en vergewis u hiervan. Zie hoe geestelijk die is, want u moet er voor naar God toe en u kunt slechts tot Hem komen in geest en in waarheid. U ziet hoe weinig het afhangt van uiterlijkheden, van het gaan naar de kapel, of van het gaan naar de kerk: het is door een geestelijk naderen tot God, dat deze zegen kan worden verkregen. Kom tot de Here en de Gever van vrede. Kom tot Jezus, Die onze vrede is. O, moge de Goddelijke Geest u leiden om nu tot Jezus te komen, op dit ogenblik, want door tot Hem te gaan, zult u rust ontvangen! Pleit nu op deze belofte – “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.”

Deze vrede komt alleen tot Zijn eigen volk: “De Here zal *Zijn volk* zegenen met vrede.” Hij zal nooit degenen zegenen met vrede, die in opstand tegen Hem blijven. “De goddelozen zijn als een opgezwepte zee, die niet tot rust kan komen, wier wateren modder en vuil opwerpen.” Zeg, bent u één van Zijn volk? Bent u getrouw aan de Vorst Immanuël? Als dat zo is, dan heeft de Here u gekocht met Zijn kostbaar bloed en bent u van Hem. De Here zal Zijn volk, dat gekocht is met Zijn bloed, zegenen en hem de Zijne laten worden, zowel door kracht als door de prijs. Rust u in Christus alleen? Is het verzoenende offer de grote hoop van uw ziel? Als dat zo is, dan bent u wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden en de Here zal Zijn volk met vrede zegenen, hen, die met Zijn eigen geliefde Zoon zijn opgestaan. Als u het geloof hebt van Gods uitverkorenen, dan bent u één van Zijn uitverkorenen. Als u hebt afgerekend met het ik, de wereld en de zonde als het grootste verlangen van uw hart, dan maakt u deel uit van Zijn volk. Als u uzelf aan God overgeeft om voor Hem te leven, dan bent u één van Zijn volk en de Here zal u met vrede zegenen. Hoe meer u zich vasthoudt aan de Here Jezus, hoe helderder en vollediger uw vrede zal zijn.

Behoort u Hem toe, zodat Hij u één van Zijn volk kan noemen? “Wel,” zegt iemand, “ik behoor bij de kerk.” Dat is een ondergeschikte zaak. Er zijn velen in de zichtbare kerk die niet tot God behoren. “O, maar ik behoor bij dat bedehuis. Het staat goed bekend om het geestelijke leven.” Dat kunt u doen en toch niet één van Gods volk zijn, want er groeit onkruid tussen het beste van de tarwe. Zeg, o ziel, vertrouwt u alleen op Jezus de Redder? Hebt u zichzelf overgegeven aan de Here om niet langer van uzelf te zijn? Hebt u een verbintenis met Christus – zodat u geheel van Hem bent en u Zijn bruid bent? Dan zal de Here u zegenen met een overvloed van vrede. Dit is een stelling uit de praktijk, zie of die niet juist is.

Merk verder op, dat dit *vrede is tijdens een hevige storm* en vrede na de storm. Lees nog eens deze psalm negenentwintig: het is de psalm over het onweer. Hoor hoe de stem van God er doorheen dondert van begin tot eind. De grote ceders van de Libanon worden gespleten; de bergen worden bewogen, de woestijn van Kades beeft en de sidderende hinden werpen hun jongen in hun angst. De hele aarde schudt heen en weer onder de geduchte stem en wordt verlicht met vlammen van de bliksem van de Here. Toch eindigt de psalm met deze genadevolle woorden – “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.” Sommigen van ons genieten onze grootste vrede, wanneer de Here rondgaat en de donder rolt als de trommels in de mars van de God der heerscharen. We voelen ons opgetogen, wanneer we merken dat onze Vader zeer nabij is en zo spreekt, dat wij Zijn stem horen. In geestelijke stormen is die stem onze troost en nadat de hevige stormen voorbij zijn, spreekt de Here in een lieflijke stilte tot het hart van Zijn kinderen. Hij bedaart onze angst, terwijl Hij fluistert: “Ik ben het; wees niet bevreesd.” Broeders, u zult vele stormen hebben tussen hier en de hemel, maar voor de storm, in de storm en na de storm “zal de Here Zijn volk zegenen met vrede.”

Toen ik mijn tekst gisteravond overdacht, leek het me een zeer verwonderlijk gedeelte. Het is een soort snelvuurtekst, als een geweer dat altijd geladen is en voortdurend afgevuurd kan worden. Het is een overvloeiende bron, die steeds weer begint met frisse stromen. “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.” We hebben deze veertig jaar vrede met God gehad; ja,

maar we hebben voor vandaag een belofte van vrede. Veronderstel dat we nog eens veertig jaar zouden leven, dan zullen we nog dezelfde belofte hebben – “De Here zal Zijn volk zegenen met vrede.” Ik zou een eeuwig geldige cheque van een of andere miljonair willen hebben, die als volgt luidt: “Zo dikwijls deze cheque bij de bank aangeboden wordt, betaal dan aan de drager ervan wat hij vraagt.” Weinig mensen die zo’n document bezaten zouden bij de bank wegblijven. We zouden regelmatige bezoekers zijn. O kinderen van God, u hebt zo’n belovende notitie in de tekst hier voor u! De Here heeft eindeloze, grenzeloze vrede in Zichzelf en wanneer u lang vrede met Hem hebt genoten, dan mag u opnieuw naar Hem toegaan en zeggen: “Here, hernieuw mijn vrede. Ik ben bang, maar U bent onveranderd: zegen mij met Uw vrede.” Wanneer u arm bent, doe dan hetzelfde. Wanneer u kinderen krijgt en daarbij ook de zorgen van een gezin, breng de nieuwe last naar de Here, want Hij geeft vrede. En als de kinderen sterven en u huilt als uw jonge scheuten worden afgesneden, wend u toch tot de Here en geloof dat Hij u zal zegenen met vrede. Als uzelf ziek wordt en de tekenen van een dodelijke ziekte bij u optreden, wees dan desondanks kalm, want Hij zal u zegenen met vrede. Wanneer u de trap op moet gaan naar boven en daar op uw laatste bed moet liggen om niet meer op te staan, dan, juist dan, zal de Here u zegenen met Zijn eeuwig levende vrede. Wanneer u wakker wordt bij het geluid van de laatste trompet, dan zal de Here u nog steeds in volmaakte vrede bewaren. “Er blijft een rust voor het volk van God.” Dit is steeds de erfenis van Zijn gelovigen: “Wij dan gerechtvaardigd door het geloof, hebben vrede met God.” Wat ons menselijk geslacht ook zal overkomen volgens de donkere bladzijde van de profetie, wat ook de verschrikking zal zijn, die los zal breken gedurende de eindeloze eeuwen van de toekomst, de Here zal Zijn volk zegenen met vrede. Neem deze waarheid in uw hart mee naar huis; leef ermee en u mag eeuwig wonen in de tegenwoordigheid van de Koning.

Ik heb de toespraak af wanneer ik de volgende woorden heb gesproken. Ten eerste, laten we ons afvragen of we rusten op een vals of een echt fundament. Spreek ik nu tot een vreemdeling in deze Tabernakel, die hier vandaag voor de eerste keer is? Ik wens alleen maar iets goeds voor u te doen en toch zou ik u graag tot op het fundament willen doorzoeken. Is uw hoop gebouwd op een valse vrede? Dan zou ik die heel graag omverwerpen en geen steen op de andere willen laten. Schuilplaatsen van leugens moeten worden weggevaagd, voordat de schuilplaatsen van genade gezocht zullen worden. Als u schuilt achter “een overhellende muur en een wankelende schutting”, zou ik heel graag een handje willen helpen om die omver te duwen, want hij zal spoedig omver gaan en hij kan beter nu gaan, terwijl u een andere schuilplaats kunt zoeken. U zult nooit op een juist fundament staan, voordat u van het verkeerde af bent. Zolang uw geluk en vrede vals zijn en nog mooi zijn om naar te kijken, zult u geen echte vrede zoeken; daarom wil ik graag de afgoden aan gruzelementen slaan. Wilt u daar naar kijken? Wilt u het opgeven om te zeker te zijn? Mag ik u vragen niets als een grond van troost te aanvaarden van hetgeen niet waar is? Geloof niet in een veiligheid, die slechts van tijdelijke waarde is. Geloof de eeuwige waarheid en zoek het eeuwige leven. Hul uzelf niet in een troost die u niet durft te beproeven en te testen. Als u die niet tot op de bodem durft te onderzoeken, weg ermee. Als het niet een nauwkeurig onderzoek kan verdragen, laat het dan over aan hen die zich kunnen veroorloven om grote risico’s te lopen, want u kunt dat niet. Als u niet durft na te denken over uw toestand, wees er dan zeker van dat er iets verkeerd is. Wandel in het licht van God en heb geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis.

Mag ik u dringend vragen, wanneer u deze dingen ter harte hebt genomen, om meteen serieus met God in contact te treden. Zeg niet: “Ik zal beginnen de Heilige Schrift te onderzoeken.” Dat is op zich een goed iets, maar als u rust in het bijbellezen en niet naar God Zelf toe gaat, dan kan uw bijbellezen een struikelblok worden voor uw ziel. Zeg niet: “Ik zal vaker een godsdienstoefening bijwonen.” Dit kan ook goed zijn, maar godsdienstoefeningen zullen u ruïneren als u ze in de plaats stelt van uw persoonlijke omgang met God. Uw levende ziel heeft persoonlijk te maken met de levende God. Kom deze morgen tot Hem, als u nooit

eerder gekomen bent. Kom meteen. Stel niet uit. Schrikt u terug? Hebt u een introductie nodig? Hebt u een vriend nodig om met u mee te gaan naar de grote rechtbank van de hemel? Zie, de Zoon van God wacht erop om uw Middelaar en Voorspraak te worden. Kom tot de Vader door de Zoon en u zult geenszins worden uitgeworpen.

Krijg hoop, o mijn toehoorder, waaraan u tot het laatste toe genoeg zult hebben. Krijg hoop waarmee u kunt sterven. Ik vraag u dringend bij de levende God en bij Christus Jezus, Die zeker zal komen om de levenden en de doden te oordelen, krijg een vertrouwen dat de test van de dood, het oordeel en de eeuwigheid kan doorstaan. Zoek “vrijmoedigheid te hebben op de dag van het oordeel.” *Dit* is geen geringe zaak. Zorg voor zekerheid wat betreft de dag van het oordeel. Hoe kunt u zeker zijn, tenzij uw vertrouwen gebouwd is op het fundament dat God Zelf heeft gelegd? Zie op het geheel toereikende offer. Rust in de Goddelijke genoegdoening, het Lam geslacht vanaf de grondlegging der wereld.

“Maar hoe kunnen we zeker zijn?” roept iemand. Er zijn duizenden van ons, die de zekerheid hebben van een kinderlijk geloof. We zouden geen minuut kunnen rusten, als we niet zeker waren van deze zaak. Ik zou niet tevreden kunnen zijn met een redding, die me niet de zekerheid gaf in mijn ziel, want de zonde is echt en ik moet een echte vergeving hebben; mijn verontrust hart is echt en ik moet een echt vertrouwen in een Redder hebben; mijn innerlijke zondigheid is echt en ik moet een echte nieuwe geboorte tot heiligheid hebben. Op de dag, toen ik Christus Jezus als mijn Here vastgreep, ervaarde ik in Hem zo’n echte vrede, dat ik wist en ervan overtuigd was dat Hij in staat is om te redden. Als iemand mij een dogmaticus noemt, dan geef ik deze beschuldiging toe. Ik moet wel dogmatiseren, wil ik zekerheid hebben. Ik kan niet leven zonder zeker te zijn; twijfel in deze zaak is de dood. Ik aanvaard de verzoening van mijn Here; ik rust erop en ik vind vrede voor mijn ziel. “Als”, “maar”, “stel” – dit zijn dolksteken in mijn hart. Wat voor troost ligt er voor een ziel in iets, waarvan hij niet weet of het waar is? De kracht en het wezen van de troost liggen in de zekerheid van de waarheid, die geloofd wordt. Als u er niet zeker van bent, rust dan niet, totdat u het bent. Als u eenmaal zeker weet, dat God goed is voor Israël en dat Hij Zijn volk met vrede zal zegenen, ga u dan zoveel in die vrede verheugen, als uw ziel aan kan. Zing zowel bij dag als bij nacht. “Verheug u in de Here ten allen tijde; en nogmaals zal ik zeggen, verheug u.” Wat mij betreft, ik weet in wie ik geloofd heb en het besluit van mijn ziel is mijn Here voor eeuwig te verheerlijken. Amen.